

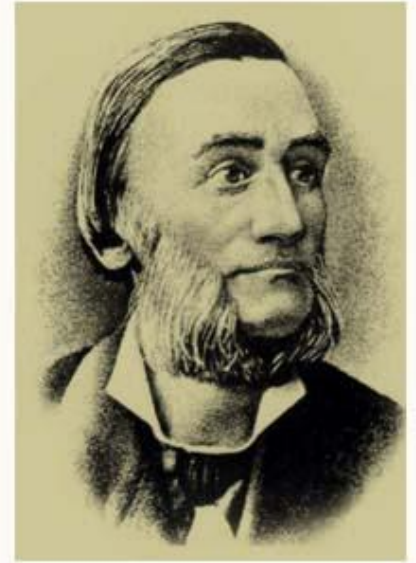

Григорій Сковорода

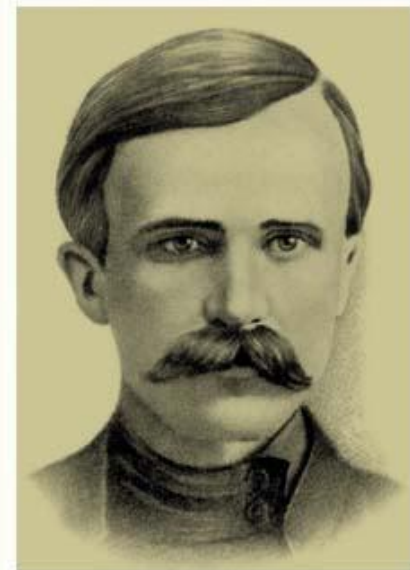
Євген Гребінка

Леонід Глібов

Панас Мирний

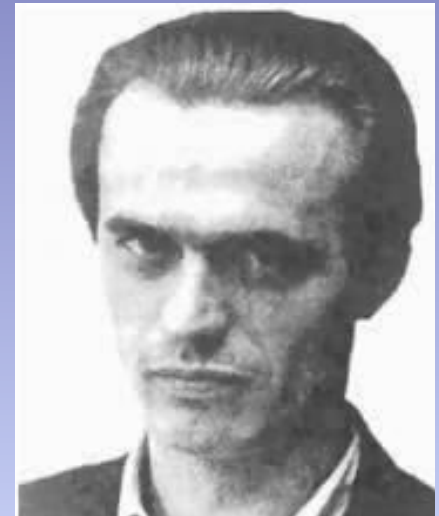
Архип Тесленко

Остап Вишня

Олесь Гончар

Василь Симоненко

Павло Загребельний

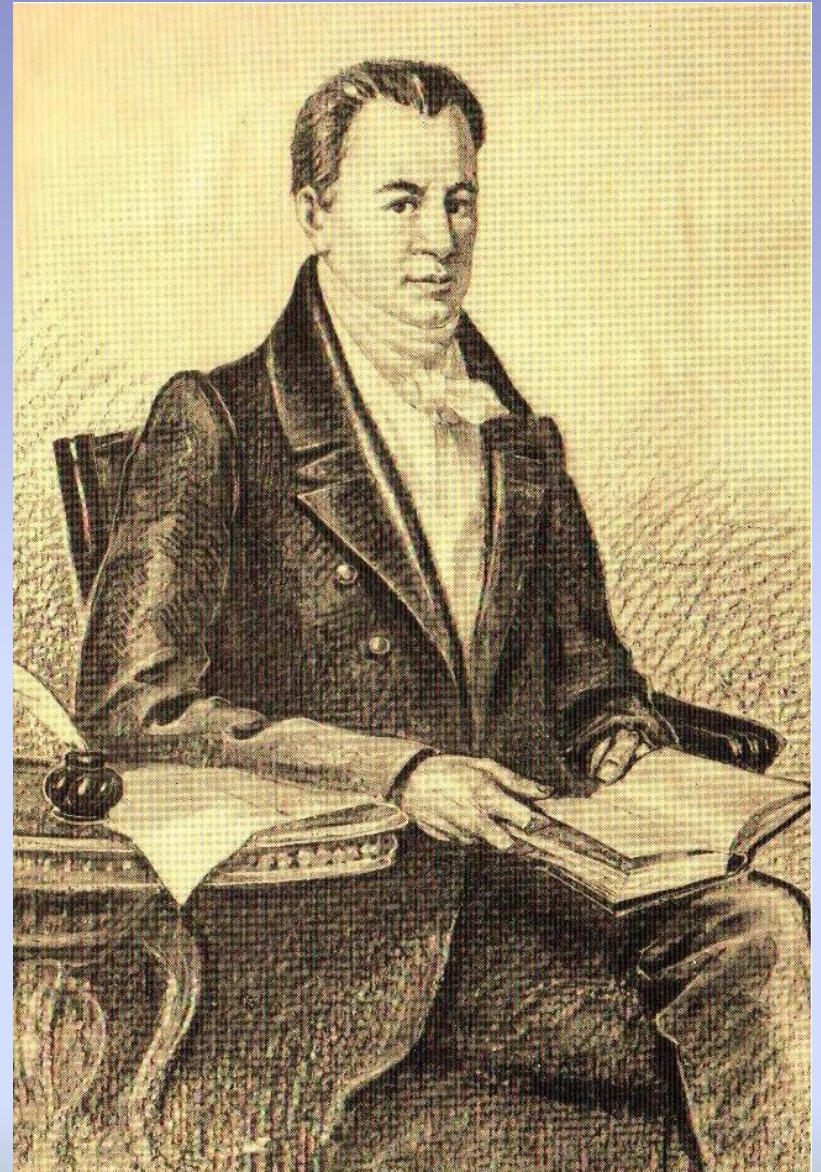

Григір Тютюнник

Григорій Тютюнник

**Іван Петрович
Котляревський
(1769-1838)**

***Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть.***

Т. Шевченко

Тема. Іван Котляревський.
Драматург і театральний
діяч. Історія створення
“ Енеїди ”

Мета: ознайомити учнів із життєвим і творчим шляхом І.П.Котляревського та історією створення “ Енеїди ”; з'ясувати роль і місце зробленого на літературній ниві письменником; розвивати допитливість, пам'ять, логічне мислення, розширювати кругозір; прищеплювати зацікавленість творчістю Котляревського; виховувати патріотичні почуття до минулого нашого народу.

***Будеш, батьку, панувати,
Поки живуть люди,
Поки сонце з неба сяє,
Тебе не забудуть.***

Т. Шевченко

Народився **9 вересня 1769 року** в **Полтаві**, в родині канцеляриста магістрату **Петра Котляревського** та його дружини **Параски Жуковської**, з родини козака Решетилівської сотні

Музей-садиба І.
Котляревського в
Полтаві

Тодішня Полтава, як згадують біографи І. Котляревського, нараховувала приблизно 8000 мешканців і нагадувала собою село. Це було повітове містечко.

Котляревським було «пожалувано» дворянство, вони мали недалеко від Полтави трохи землі, кількох кріпаків, яких згодом письменник відпустив на волю.

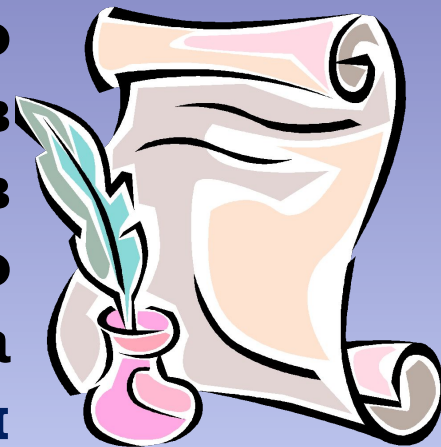
**Початкову освіту
Іван
Котляревський
здобув у дяка, а з
1780 по 1789 рік
навчався у
Полтавській
духовній семінарії.**

**Особливо старанно й наполегливо осягав
хлопець гуманітарні дисципліни: **піїтику,
риторику, філософію, латинську, грецьку,
французьку, німецьку мови.****

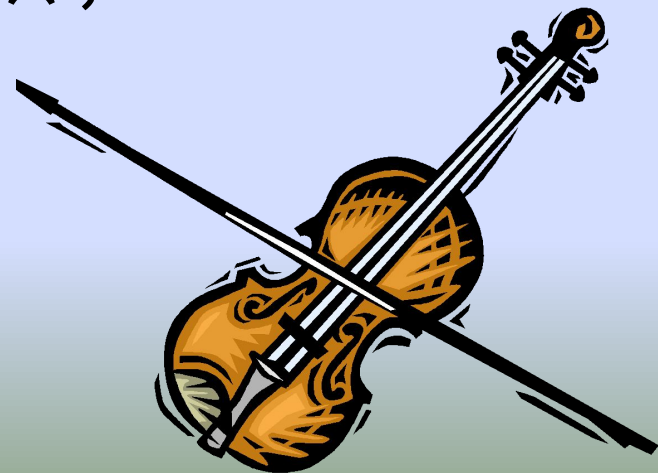
**З інтересом знайомиться з античною
літературою, перекладає **Горація, Овідія,
Вергілія.** Відкриває для себе творчість
Ломоносова, Кантемира, Сумарокова.**

Один із співучнів Котляревського згадував про поета, що той «мав пристрась до віршування і вмів до будь-якого слова вправно добирати рими, дотепні і вдалі, за що товариші по семінарії **прозвали його римачем**».

Жив він скромно. Багато читав, відзначався **працьовитістю** і наполегливістю, мав **дар до малювання**, розповіді, особливо гумористичної,

прекрасно грав на скрипці – цариці музики.

У 1789 році, після смерті батька, двадцятирічним юнаком він на останньому році навчання залишає семінарію і починає служити чиновником у полтавських канцеляріях, а згодом вчителює у поміщицьких родинах.

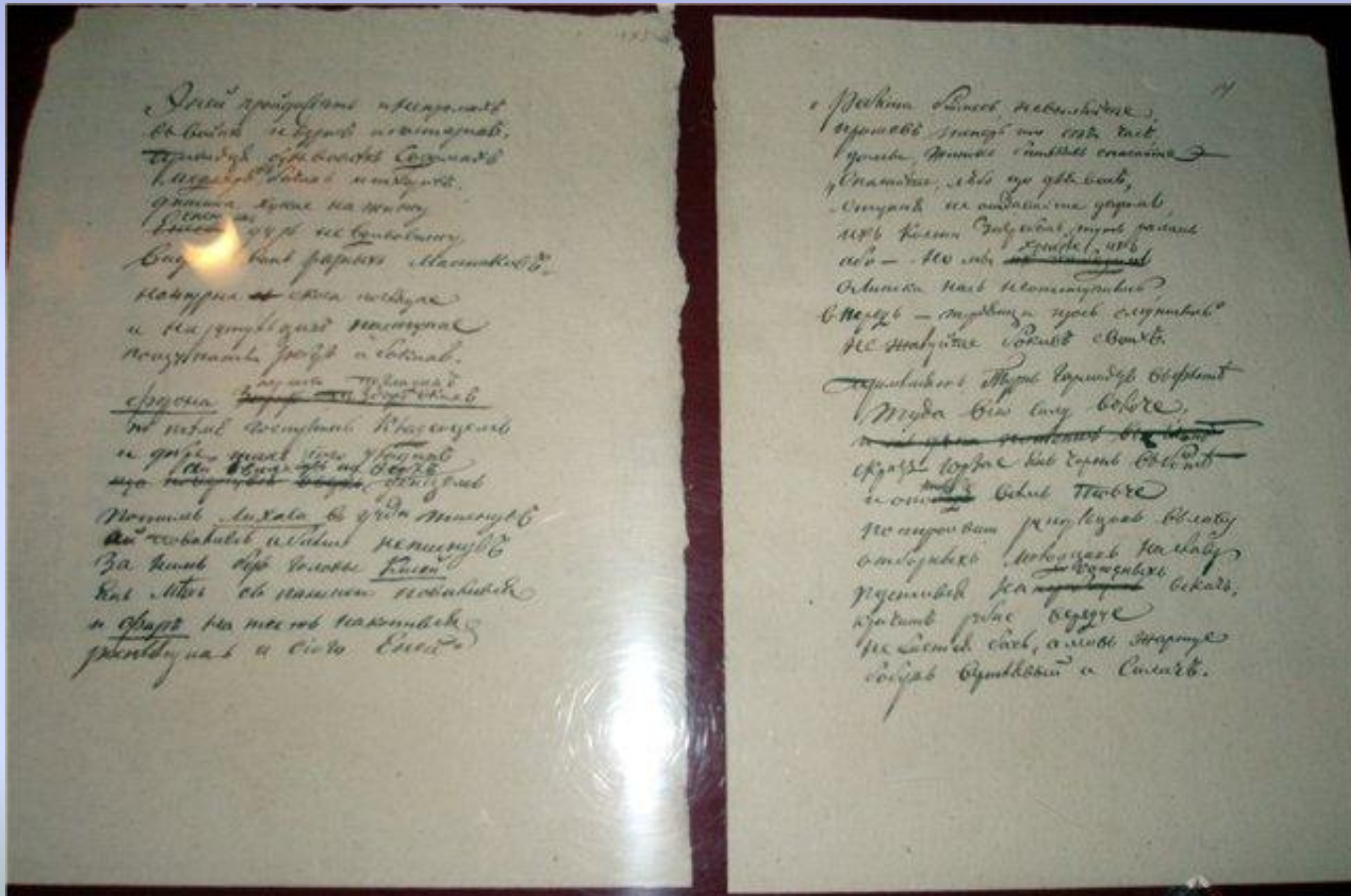

З 1796 по 1808 р. І.Котляревський перебуває на військовій службі. У складі Сіверського полку, сформованого на базі українського козацького полку, брав участь у російсько-турецькій війні, особливо відзначившись у **баталіях під Бендерами та Ізмаїлом.**

За відвагу й хоробрість І. Котляревського було відзначено кількома нагородами.

З 1810 року і до кінця свого життя Іван Петрович Котляревський живе в Полтаві, працюючи наглядачем Будинку для виховання дітей бідних .

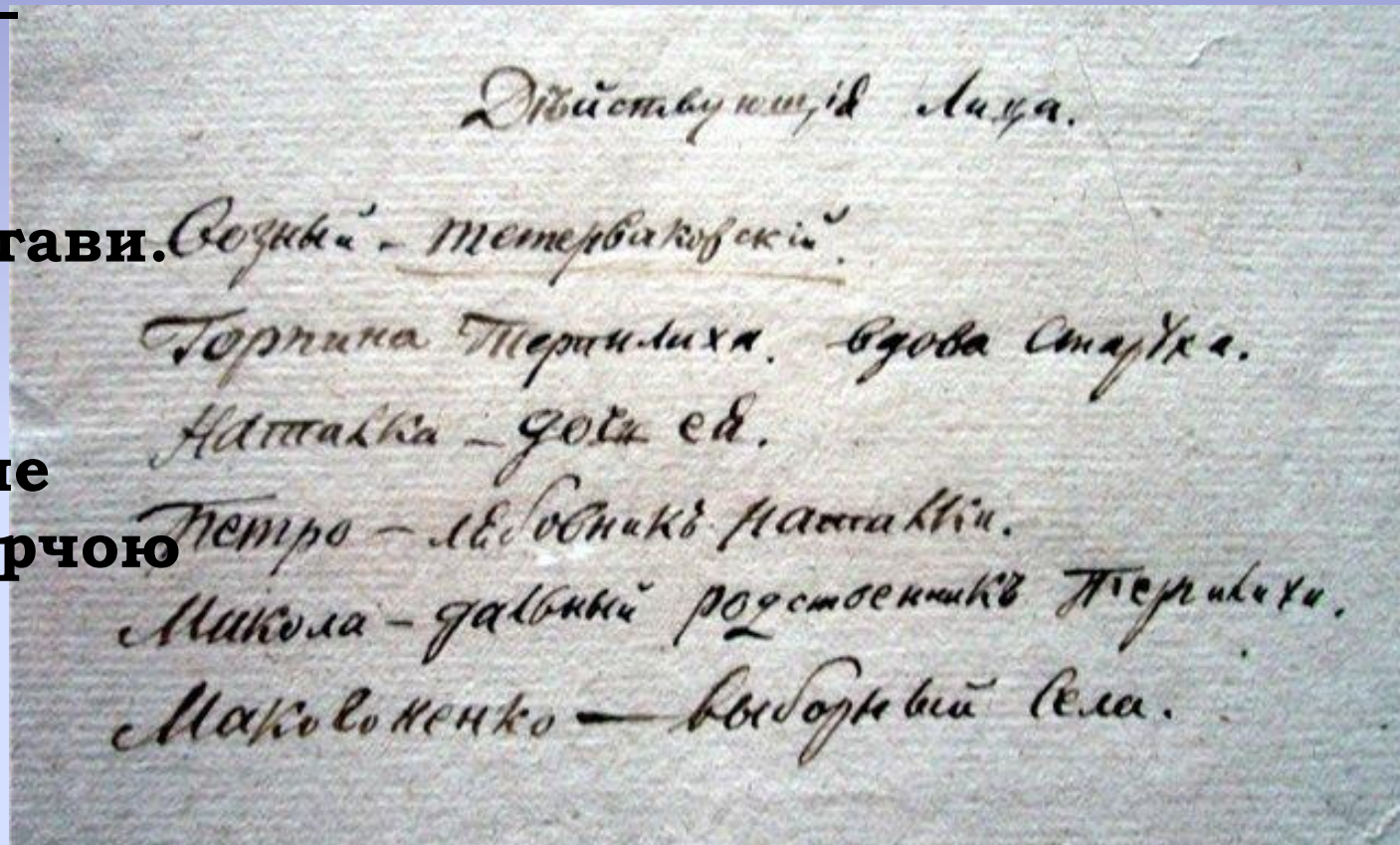

У 1818 році його призначають директором Полтавського театру. З метою збагачення репертуару він створює драму «Наталка Полтавка» і водевіль «Москаль-чарівник», які з успіхом було поставлено у 1819 році.

З 1827 року —
попечитель
«богоугодних
закладів» Полтави.

Увесь цей час
письменник не
пориває з творчою
діяльністю,
захоплюється
театральною
справою.

Дійствующій Луха.
Возникъ - Метерваковскій.
Торшина Терцилиха. Вдова Станіха.
Наталка - годъ ея.
Петро - Любовникъ Наталки.
Микола - дябний роустовникъ Терцилихи.
Марковенко — wyborчий села.

М. Щепкин

Так, на полтавській сцені, з початків нової української драматургії зароджувався національний професійний театр.

Стараннями І. Котляревського було випущено з кріпацтва М.Щепкіна, який згодом успішно виступав у п'єсах свого покровителя.

У 1835 році за станом здоров'я І. Котляревський виходить у відставку, але не пориває з культурним життям того часу.

**Помер Іван Петрович Котляревський
10 листопада 1838 року.**

Саме під час вчителювання, з 1794 р., й розпочинається творча робота письменника над славнозвісною **«Енеїдою»**.

Протягом 1794—1796 рр. І.Котляревський працює над першими трьома частинами поеми.

Навіть у нелегких бойових буднях Іван Петрович продовжує працювати над «Енеїдою».

Спочатку І.Котляревський не мав наміру публікувати поему, вона поширювалася серед читачів у рукописних копіях, але в **1798 році** її видав у Петербурзі один із любителів українського слова, конотопський поміщик **Максим Парпура**.

Згодом, у **1808 році**, книговидавець **І.Глазунов** повторив це видання. Ці публікації робилися без відома і згоди автора, тому вийшли зі значними огріхами, які не могли задовольнити автора.

У **1809 році** з'являється друком його знаменита поема у чотирьох частинах «**Вергилиева Энеида, на малороссийский язык переложенная И. Котляревским**». На титулі містилося авторське зауваження: «**Вновь исправленная и дополненная противу прежних изданий**».

У **1821 році** поет закінчує писати поему, **останню частину «Енеїди»**, але побачити повне видання йому не судилося.

Воно з'явилося на світ у **1842 році**, уже після смерті автора.

ВИРГИЛІЕВА

ЭНЕИДА.

МАЛОРОССІЙСЬКІЙ ПОЕМЪ

ВЪПЛОЩЕННАЯ

И. Котляревскимъ.

ЧАСТЬ I.

ХАРЬКОВЪ.

ВЪ УНИВЕРСИТЕТСКОЙ ТИПОГРАФИИ.

1842.